

Rok 1891.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1891.

(Zawiera Nr. 96—101.)

96.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19. czerwca 1891,

tyczące się oznaczania podług wagi ilości i wydajności alkoholowej tej gorzałki, która przeznaczona jest do użycia uwolnionego od podatku.

Ze zmianą częściową postanowienia punktów 7 i 8 części I regulaminu, tyczącego się gorzałki przeznaczonej do uwolnionego od podatku używania (Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888, Załączka D), rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskim ministerstwem skarbu co następuje:

Gdy ze zakładu gorzelnianego, lub z rafinerii gorzałki, za skład wolny uznanej, wyprowadza się gorzałkę do uwolnionego od podatku używania przeznaczoną, jakoteż gdy organ skarbowy, do którego gorzałka ta jest przekazana, takową kontroluje, ilość jej i wydajność alkoholu oznaczana być powinna wyłącznie w ten sposób, który w §. 24 części I, l. 5 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. Nr. 133 z roku 1888) jest przepisany.

Przeto przedsiębiorcy gorzelni, jakoteż przedsiębiorcy rafinerii gorzałki za wolne składy uznanych, gdy chcą eksportować gorzałkę do uwolnionego od podatku używania, obowiązani są uczynić zadość warunkom w przerzecznym paragrafie rozporządzenia wykonawczego pod względem eksportowania według wagi przepisanym.

Także strony, uprawnione do nabycia gorzałki uwolnionej od podatku, obowiązane są posta-

rać się o dostarczenie wagi według przepisu uwierzytelnionej i takichże cięzarków żelaznych.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. września 1891.

Steinbach r. w.

97.

Ustawa z dnia 9. lipca 1891,
zawierająca postanowienia przejściowe w przedmiocie nakładania podatku budynkowego i stosowania §. 11 ustawy z dnia 23. czerwca 1891 (Dz. u. p. Nr. 62) w gminach i częściach gmin ze stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem, na zasadzie ustawy krajowej dolno-austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) połączonych, tudzież w przedmiocie zmiany pozycji taryfowej 43 b 1 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje :

§. 1.

W gminach i częściach gmin, stosownie do artykułu I ustawy krajowej dolno - austriackiej z dnia 19. grudnia 1890 (Dz. u. kr. Nr. 45) ze stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem w jedną gminę połączonych, a mianowicie w gminach miejscowości Simmering, Gaudenzsdorf, Meidling dolny, Meidling górny, Hetzendorf, Lainz,

Hietzing, Penzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Sechshaus, Breitensee, St. Veit górny, St. Veit dolny, Hacking, Baumgarten nad Wiedenką, Ottakring, Neulerchenfeld, Hernals, Pötzleinsdorf, Gersthof, Weinhäus, Währing, Döbling górny, Döbling dolny, Sievering górny, Sievering dolny, Neustift am Walde, Nussdorf i Heiligenstadt, w gminach katastralnych Schönbrunn, Speising i Josefsdorf, tudzież we wzmiarkowanych tamże częściach gmin katastralnych Aspary nad Dunajem, posiadłości łowiectwa krajowego pod Aspary nad Dunajem, dóbr Kaiser-Ebersdorf, Kaiser Ebersdorf, Schwechat, Klederling, Unter-Laa, Ober-Laa, Inzersdorf am Wienerberge, Altmannsdorf, Mauer, Auhof, Hütteldorf, Hadersdorf, Dornbach, Neuwaldegg, Salmannsdorf, Weidling, Grinzing i Kahlenbergerdorf, podatek od budynków tamże istniejących, tudzież od tych, które będą nowo wybudowane, przebudowane lub dobudowane, nakładany będzie ma na zasadzie obowiązujących przepisów o podatku budynkowym począwszy od roku 1891 jeszcze na lat pięć w taki sam sposób i w tym samym wymiarze, jak przed połączeniem z Wiedniem.

Począwszy od roku 1896 budynki te mają być pod względem nakładania podatku budynkowego porównane z budynkami na dotechczasowym obszarze Wiednia i w gminach przyległych, wymienionych szczegółowo w wykazie A ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p., Nr. 17) w rubrykach Dolna Austria, Wiedeń, a to z przyjęciem okresu przejściowego, który dla budynków podlegających dotąd podatkowi domowo-czynszowemu w kwocie 20 od sta czynszu opodatkowanego wynosić ma lat pietnaście, dla budynków zaś, podlegających aż dotąd podatkowi domowo-klasowemu, lat dwadzieścia.

Bliższe postanowienia co do tego okresu przejściowego uregulowane będą osobną ustawą.

§. 2.

Do poboru podatku od handlu napojami wysokowemi pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży, zaprowadzonego ustawą z dnia 23. czerwca 1881 (Dz. u. pr. Nr. 62) pozwala się ustawić okres przejściowy pietnastoletni w sposób następujący:

- Stopa podatku w §. 11, l. I, 1—5 rzeczonej ustawy przepisane w kwotach 5 zł, a względnie 10 zł, 20 zł, 30 zł i 45 zł za pół roku, utrzymane będą w osadach do stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia całkiem lub po części wcielonych z zastosowaniem ich wymiaru do wyników spisu ludności w tychże osadach (ogółem), na czas aż do dnia 31. grudnia 1893 włącznie.

b) Począwszy od dnia 1. stycznia 1894 i po upływie każdych następnych trzech lat, brana być ma na przepis najbliższa z kolei wyższa kwota, tak, że od dnia 1. stycznia 1906 we wszystkich wcielonych osadach opłacany będzie podatek podług najwyższej stopy w mieście wzmiarkowanem ustawy rzeczonej, pod l. 6 przepisanej, w kwocie 50 zł. półrocznie.

c) W przepisany slosunku wymierzać należy także podatki w §. 11 rzeczonej ustawy pod l. II, III i IV ustanowione.

§. 3.

Uchyla się teraźniejszą osnowę pozycji taryfowej 43, b 1 w ustawie z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89); takowa opiewać ma jak następuje:

b) Podania, tyczące się następujących upoważnień do zarobkowania:

1. Ktoremi oznajmia się Władzy samodzielne wykonywanie przemysłu wyzwolonego, lub uprasza się Władzę o konsens potrzebny do wykonywania przemysłu i o upoważnienia do założenia agencji prywatnych.

a) w stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu i w osadach, mających więcej niż 50.000 ludności, od pierwszego arkusza 4 zł. — c.

w osadach mających więcej niż

b) 10.000 aż do 50.000 ludności od pierwszego arkusza 3 zł. — c.

c) 5.000 aż do 10.000 ludności od pierwszego arkusza 2 zł. — c.

we wszystkich innych osadach, od pierwszego arkusza 1 zł. — c.

W razie, gdyby 10 od sta rocznej kwoty podatków bezpośrednich bez dodatków, od wykonywania przemysłu przypadającej, przewyższało rzeczoną stałą opłatę ślepłową od pierwszego arkusza podania, nadwyżka ta ma być wzięta na przepis razem z podatkami bezpośredniemi od wykonywania przemysłu do bezpośredniego zapłacenia i złożona być powinna razem z pierwszą ratą tych podatków.

Zmieniona postanowieniami powyższemi pozycja taryfowa 43 b 1 nabywa mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą z dnia 10. maja 1890 (Dz. u. pr. Nr. 78). Aż do tego czasu w gminach i częściach gmin w §. 1 wzmiarkowanych, ze stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem

połączonych, pobierana będzie od oznajmień o prze-myśle opłata stępłowa według pozycji taryfowej 43 b), l. 1 e ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Gastein, dnia 9. lipca 1891.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

98.

**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 15. lipca 1891,
tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych
w Sądzie powiatowym zatorskim w Galicyi.**

Sąd powiatowy zatorski, rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. pr. Nr. 39) ustanowiony, rozpocząć ma czynności urzędowe dnia 1. października 1891.

Schönborn r. w.

99.

**Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z d. 16. lipca 1891,
tyczące się uchylenia ceł odwetowych i dodatków do cel dla obrotu z Rumunią zaprowadzonych, jakież niektórych innych ograniczeń w tym obrocie istniejących.**

W porozumieniu z interesowaniami ministerstwami król. węgierskimi postanawia się co następuje:

Ponieważ w królestwie rumuńskim, począwszy od dnia 11. lipca 1891 statki austriacko-węgierskie i towary pochodzenia austriacko-węgierskiego nie doznają postępowania niekorzystniejszego tak statki i towary z innych państw pochodzące, przeto uchylają się następujące rozporządzenia:

Rozporządzenie z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. pr. Nr. 77), tyczące się zaprowadzenia cel odwetowych i dodatków do cel dla towarów pochodzenia

rumuńskiego wprowadzanych do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego; następnie

rozporządzenie z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. pr. Nr. 76), którym zabronione zostało przepuszczanie zboża z Rumunii w obrocie mlewnym uwolnionym od cła; nadto

rozporządzenie z dnia 27. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 101), tyczące się stosowania cel odwetowych i dodatków cłowych do towarów rumuńskich, tudzież wykonania zakazu co do przepuszczenia w obrocie mlewnym uwolnionym od cła zboża rumuńskiego także w tym razie, gdy zboże to wprowadzane jest na Tryest i Rjekę, a dołączania świadectw pochodzenia do pewnych towarów nie z Rumunii pochodzących, gdy są wprowadzane przez granicę od strony Rossyi, Rumunii i Serbii lub morzem, jakież do zboża z Włoch do obrotu mlewnego, nakoniec

rozporządzenie z dnia 1. sierpnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 158), tyczące się udowadniania pochodzenia zboża bulgarskiego lub tureckiego, wprowadzonego przez Serbię do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W rozporządzeniu z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. pr. Nr. 56), tyczącym się częściowej zmiany przepisu wykonawczego do Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. pr. Nr. 49) wykreślić należy punkt 2, odnoszący się do postępowania celniczego z towarem pochodzenia rumuńskiego.

Przeto towary pochodzenia rumuńskiego, wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, podlegają opatom cłowym autonomicznym Taryfy cłowej austriacko-węgierskiej z dnia 25. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 47), ustawami z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 52) i z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95) zmienionej. Obrót mlewny zboża z Rumunii jest dozwolony pod warunkiem zachowywania postanowień rozporządzenia ministerialnego z dnia 29. maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 50) III, lit. A.

Dla zapobieżenia nieporozumieniom nadmienia się, że ulgi cłowe dla pogranicznego obrotu zboża serbskiego, w uwadze 2 do VI. klasy powszechnej Taryfy cłowej Zboże, przyzwolone, podlegają i nadal warunkowi dołączania świadectw pochodzenia (rozporządzenie ministerialne z dnia 2. października 1888 (Dz. u. p. Nr. 153)).

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocę obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

100.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 16. lipca 1891,

tyczące się przywozu i przewozu jarzyn, owoców i roślin pochodzących z Rumunii.

Zmienia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 22. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 80), którym przywoź i przewóz jarzyn, owoców, roślin i części roślin (klasa VII Taryfy cłowej z dnia 25. maja 1882) z Rumunii został zakazany i rozporządza się w porozumieniu z Rządem węgierskim, że na przyszłość posyłki takie mogą być przywożone i przewożone według przepisów dla obrotu powszechnego istniejących.

O ile więc chodzi o takie przedmioty, z którymi mszyca winna mogłaby być roznoszona, przywoź i przewóz ich z Rumunii podlega w myśl §. 4, rozporządzenia ministeryального z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107) aż do dalszego postanowienia przepisom tego ostatniego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Bacquehem r. w.

Steinbach r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, rolnictwa, handlu i skarbu z dnia 16. lipca 1891,

tyczące się przeprowadzania owiec i kóz, jagniąt i koźląt, świń i prosiąt, koni i żrebiąt, mułów, mułoosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Uchyla się rozporządzenie z dnia 26. maja 1886 (Dz. u. p. Nr. 83), którym przeprowadzanie owiec i kóz, jagniąt i koźląt, świń i prosiąt, koni i żrebiąt, mułów, mułoosłów i osłów z Rumunii przez obszar krajów w Radzie państwa reprezentowanych, było począwszy od dnia 1. czerwca 1886 zakazane.

Przeprowadzanie zwierząt tych podlega przeto istniejącym przepisom policyjno-weterynarskim.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

Bacquehem r. w.

Falkenhayn r. w.